

Пролетары ўсіх краін, алучайцеся!

ЗА ЛЕНІНСКІЯ КАДРЫ

ОРГАН ПАРТКОМА І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА
ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА

Год выдання II

№ 9 (21)

17 МАЯ
1936 г.

Газета не толькі калектыў-
ны прапагандыст і калек-
тыўны агітатар, але так-
сама і калектыўны арганіза-
тар (ЛЕНІН).

ВОСТРАЯ ЗБРОЯ

У 1912 годзе вышаў першы нумар
большэвіцкай газеты «Правда». У
адзнаку двухдзядовага юбілея «Прав-
ды» у 1914 годзе праводзіўся першы
«дзень друку».

Гісторыя большэвіцкага друку цес-
на звязана з усёй гісторыяй револю-
цыйнай барацьбы за дыктатуру про-
летарыята. Владзімір Ільіч, змагаю-
чыся за стварэнне партыі новага ты-
пу, надаваў велізарнае значэнне
друку. Ленін першы распрацаваў
план агульнарускай палітычнай га-
зеты «Іскры». І так, як працаваў
Ленін у «Іскру», павінны працаваць
і мы, каб наш друк у сапраўднасці
быў «Не толькі калектыўны прапа-
гандыст і калектыўны агітатар,
але і калектыўны арганізатар».

Прайшло 18 год, як на адной шо-
стай частцы зямнага шара перамог
пролетарыят. Пад кіраўніцтвам ле-
нінскай партыі і мудрага таварыша
Сталіна, наша краіна завяршае на-
будову бяскласовага сацыялістычнага
грамадства.

Шырокі ўздым стаханавскага руху,
узровень культурнага ўзровень пра-
цоўных, нягледзячы на лепшыя матэры-
ялы, становіцца ўсё больш і больш
ставіць перад нашым друкам новыя
задачы. Наш друк павінен арганіза-
ваць і аб'яднаваць энтузіязм пра-
цоўных на далейшае разгортванне
высокай прадукцыйнасці працы, вес-
ці барацьбу з перажыткамі капіта-
лізма ў сямейнасці людзей, выхо-
ваць людзей на канкрэтных прыкла-
дах сацыялістычнага адносіна да пра-
цы.

За апошні час наш універсітэцкі
друк, як і ўвесь друк Савецкага Са-
юза, мае значныя дасягненні. Фа-
культэцкія газеты сталі больш пры-
цягваць чытача сваім мастацкім
афармленнем (газета фізмата — ро-
дактар Качыніскі, біяфака — рэдактар
Жаўкероў). Значна палепшылі сваю
работу і групавыя газеты, асабліва
газета геофака.

Большасць факультэцкіх і група-
вых газет правільна і своечасова за-
важваюць пытанні нашай вучобы,
нашага жыцця. Але разам з гэтым
мы маем яшчэ і буйныя недахопы.
На старонках нашых газет недастат-
кова ўдзяляецца ўвага нашым вы-
датнікам вучобы. Выдатнік не дзе-
ліцца са студэнтамі на старонках га-
зеты сваімі дасягненнямі і метадамі
вучобы. Таксама нашы газеты мала
удзяляюць увагі разгортванню сацыя-
лістычнага спаборніцтва.

На старонках газет недастаткова
паказваецца наша шчаслівасць і радас-
нае жыццё, якое так ярка выказана
словамі нашага правадыра таварыша
Сталіна: «Жыццё стала лепш, жыццё
стала веселей».

Трэба ўказаць і на мову нашых
газет. Яна ў большасці сухая, кан-
цэлярская, у радзе газет выключна
няграмацкая.

Разгортваючы крытыку і самакры-
тыку, паказваючы лепшых людзей
універсітэта, наш друк сапраўды
стане моцнай і вострай зброяй у ру-
ках партыі.

Аб пераходных заліковых іспытах у ВНУ, ВТНУ і тэхнікумах

Пастанова ЦК ВЛКСМ

1. Завяршыў увагу прафесуры, выкладчыкаў вышэйшых школ і
ўсіх студэнтаў арганізацый на неабходнасць павышэння патраба-
ванняў і прафесійна-выкладчыцкага складу да ведаў студэнцтва ў
часе пераходных заліковых сесій.

2. Асабліва ўсе камсомольскія арганізацыі ВНУ, ВТНУ і тэхні-
кумаў павінны выканаць рашэнне ЦК ВЛКСМ ад 23 лютага г.г. аб
павышэнні патрабаў студэнцтва на перыяд падрыхтоўкі і права-
дзіцтва заліковых сесій.

Сакратар ЦК ВЛКСМ

А. КОСАРЭЎ

У часе перапынку каля фізічнага корпуса.

Быць актыўным і перадавым у вучобе

У партыі рабфака — 4 чле-
ны і 4 кандыдаты партыі. К абме-
ну партыі рабфака мы правялі
наступную работу: заснухалі сама-
справядлівую кожнага камуніста, на
сходах групы распрацавалі статут
і праграму партыі, кожнаму каму-
ністу даны асобныя заданні на
вывучэнне твораў Леніна і
Сталіна. Асабліва дорную палі-
тычную падрыхтоўку маюць каму-
ністы Жыгачоў і Зайцава. Каму-
ністы ў сямейнасці і падрыхтоў-
ка, то ўсё-такі не дастаткова.

Ім трэба яшчэ многа працаваць
над сабой.

За час свайго існавання на
рабфаку яны не праявілі сабе як
актыўныя члены партыі. Праўда,
тут спынілі і мая я ім надаваў
партыйных даручэнняў. У апошні
час яны з'яўляюцца палітычна
камі. Трэба сказаць, што з гэтай
работай справляюцца.

Нашы члены і кандыдаты партыі
яшчэ не накіравалі сваё перада-
вым у вучобе. Член партыі Мала-
коўч мае чыры аднаго «добра».

(Праўда, цяпер ён з'яўляецца палі-
тычна, мы яму складалі ўсе ўмовы
для доўгай вучобы). Таксама і Зай-
цава мае яшчэ адну аднаго
«добра».

Наша партыя ставіць перад
сваёй задачай рабфака, каб кожны
член і кандыдат партыі вучыўся
толькі на «выдатна» і «добра».
Вядома, дапамогу ў гэтым нам
аказваюць выдатныя. Яны по-
вядуць нават індывідуальны са-
няты з аднаго члена.

Партыя рабфака НАПАДОУСКИ

ЖАДАЕМ ПОСПЕХАЎ

Тав. ГУЗЕЙ.

Універсітэт дзятэрнінова выпусціў
двух лепшых студэнтаў-фізматаў, та-
в. Гузея і тав. Нодэльмана. Партыя
пастала іх на адказны ўчастак, рабо-
ты — загадкамі раённых аддзелаў
народнай асветы.

На апошнім адкрытым партыйным
сходзе акадэмік Бурстын падкрэсліў,
што нашым студэнтам, асабліва студэ-
нтам-камуністам, трэба браць прыклад
з т. т. Гузея і Нодэльмана, які спалуча-
юць выдатную вучобу з адказнай гра-
мадскай работай.

— Горача жадаем поспехаў у рабо-
це, — так закончыў сваю прамову ака-
дэмік Бурстын, так заявіў гарачымі
апладыскамі партыйны сход універ-
сітэта.

Тав. НОДЭЛЬМАН.

Давер'е партыі апраўдаю

Закончыўшы чатырохгадовую
вучобу, я пакідаю сцены ўнівер-
сітэта, пакідаю калектыў студэ-
нтаў, з якім працаваў і вучыўся,
пакідаю калектыў навуковых ра-
ботнікаў, які раскрываў для мяне
таемныя вышэйшай матэматыкі.
Я радуюся за сябе, радуюся за

дзясяткі і сотні тысяч канчаючых
савецкай вышэйшай навукальнай
ўстаноў.

І рос і развіваўся разам з рос-
там універсітэта, разам з рос-
там нашай краіны сацыялізма.
Універсітэт даў мне многа ведаў
і навывай ў рабоце. Але адначас-
ова я добра разумею, што ўсё
я ад універсітэта даўся не ўсё,
што мог ўзяць.

Я еду з шчырым намерам і да-
лей працаваць над матэматыкай —
вывучаць «сакрэты» многіх
прастор, тым больш, што гэта
ад мяне патрабавалі (і абяцаў
дапамагчы) пры развіцці на-
вукальнай акадэміі Ц. Я. Бурстын.

І хачу выказаць шчырую па-
вагу навуковым работнікам —
прафесару Пятосіну, дыктару, да-
праўцу Нахімоўскай, дэкану фа-
культэта Гельфанду за ведаў, якія

яны мне перадалі, за ўважлівасць
і чутлівы адносіны да мяне. Асаблі-
ва сардэчную падтрымку выказаў
акадэміку Бурстыну, які штодзённа
сачыў за майай вучобай і наказы-
ваў многа дапамагаць.

І таварышу высокай ацэнкай,
якую даў мне ўніверсітэт. Я ганя-
руся давер'ем нашай партыі, якая
насылае мяне на атэст з адказ-
най часткай культурнага бу-
даўніцтва-загадкамі раённых ад-
дзелаў народнай асветы. Я абяцаю
з'явіцца апраўдаць гэта давер'е і
стаўлю перад сабой задачу — за-
бяспечыць такую работу добруш-
ных сябраў акадэміі, каб модалі,
якія закончыць іх, пры паступ-
ленні ва ўніверсітэт былі ў ліку
лепшых студэнтаў.

Радасна было вучыцца. З та-
кой жа радасцю вазьмуся і за
практычную работу.

ГУЗЕЙ,

В. МАЯКОУСКИ

НА УВЕСЬ ГОЛАС

(урыўкі)

Моя верш прыве
напорам
глыбы год
і з'явіцца,
важкі,
круты, нястрымны, так,
як да нас
дапамоў вадаправод,
збудованы
яшчэ рабамі Рыка.
У курганах,
верш пахаваўшых,
кнігі
знаходзячы
жалезкі песні грамавое,
з нашай
мацай
і аглядаючы іх,
як грозную,
хоць і старую зброю.

Радкі стаяць,
закорваны ў броню,
гатовыя на смерць
і да вячэстай славы.
Паэмы дзяліцца,
рыхтуючы агонь,
узняўшы
жэрлы загаловаў

А самыя улюбёныя
зброі строй,
гатовыя
рвануцца з гікам,
застаюцца
кавалерыя астрот,
узняўшы рыфмаў
точаныя пікі.
І гэтыя палкі
(усе, да аднаго штыка),
што дзяліцца год у бойках працата,
да самага
апошняга лістка
я аддаю табе,
планеты пролетарыя.

Няхай за геніем
каждой няўцешнай удавы
плячэцца слава
у пахавальным маршам,
памы, мой верш,
памы, як радны,
як безыменны
на штурмах мерлі нашы.
Мне напываць
на мармуру шматпудзе,
мне напываць
на бронзавую сізю.
Падзелі славу нейк,
узеж свае мж людзі,
няхай кам
помнікам агульным будзе,
збудованы ў баях
сацыялізм.

Патомкі,
слоўнікаў правярне паплаўкі:
навыплываюць
з лету
рэшткі слоў такіх,
як «прастытуцыя»,
«туберкулёз»,
«блакада».

Для вас,
для гэтакіх здаровых,
маладых.

паэт вылізваў
сухотныя пляўкі
шурнаватым языком плаката,
з хвастом галоў
рабіўся сам падобны
да выкапных
страшылішчаў хвастатых.
Давай
жыццё,
пратупаем няўтома
хутчэй
на пяцігодцы
да апошняй даты.

Мне
і рублі
рабкі
у скарб не прыгараўлі
чырзонадраўшчыкі
тамоў не слалі мабі.
І апрача
памятае кашулі,
скажу на пачырасці,
нічога мне не трэба.
Прышоўшы
у Цэкака
наступных ім і лет.

над бандай
ад пазіі,
як можна вышаа
я падыму,
як большэвіцкі партбілет
усе сто тамоў
маіх
партыйных кніжак.